10 α. Ποιος ευθύνεται για το κακό; Ποιος μπορεί να μας σώσει από το κακό; (σελ. 49-50).

1. «Το φίδι ήταν το πιο πανούργο»: Με αρχηγό τον Διάβολο (ελληνικά= «αυτός που συκοφαντεί») ή σατανά (εβραϊκά= «αντίπαλος»),οι δαίμονες θεωρούνται ως άγγελοι που κάποια στιγμή – πριν από την πτώση των ανθρώπων – διάλεξαν ελεύθερα να μην είναι μαζί με τον Θεό. Επαναστάτησαν κατά του Θεού και προσπαθούν, με την συκοφαντία και το ψέμα, να στρέψουν τον άνθρωπο ενάντια στον Θεό. Είναι ο πειρασμός, που φωλιάζει ύπουλα στην ψυχή του ανθρώπου και σπέρνει την αμφιβολία και την δυσπιστία προς το δημιουργό Θεό, παρουσιάζοντας, πολλές φορές, τον άνθρωπο να κινδυνεύει από το Θεό.

2. "Μπορούμε να φάμε καρπούς απ' όλα τα δέντρα, εκτός από κείνο που βρίσκεται στη μέση του κήπου. Ο Θεός είπε να μη φάμε τον καρπό του, ούτε καν να τον αγγίξουμε, για να μην πεθάνουμε": Η εντολή που έδωσε ο Θεός στον άνθρωπο έχει καθαρά **παιδαγωγικό χαρακτήρα**. Δεν πρόκειται για στέρηση ελευθερίας ή τιμωρία αλλά για **δοκιμασία**. Ο Θεός **σέβεται την ελευθερία του ανθρώπου**, αφού του δίνει την δυνατότητα να διαλέξει και **τον αγαπά**, αφού τον προειδοποιεί για τις συνέπειες των επιλογών του και τον προφυλάσσει να μην γνωρίσει το κακό που θα τον οδηγήσει στον θάνατο. **Ο ίδιος ο άνθρωπος θα αποφασίσει αν θα συνεχίσει να εμπιστεύεται το Θεό, τον δημιουργό του και να έχει σχέση μαζί του ή όχι.**

3. Ο διάλογος του φιδιού με τη γυναίκα: Είναι ο διάλογος που κάθε άνθρωπος ανοίγει με τον εαυτό του πριν πάρει μια μεγάλη απόφαση. Στην περίπτωση της Εύας, την βλέπουμε να παρασύρεται από τον εγωισμό της και να εμπιστεύεται ένα δημιούργημα, το φίδι, και όχι τον δημιουργό της, το Θεό.

4. « **Η γυναίκα είδε ότι οι καρποί του δέντρου ήταν εύγευστοι, ελκυστικοί και ξεσήκωναν την επιθυμία για την απόκτηση γνώσης. Πήρε, λοιπόν, από τους καρπούς του κι έφαγε· έδωσε και στον άντρα της που ήταν μαζί της, και έφαγε κι αυτός»:** Είναι η απόφαση που πήρε **ελεύθερα** ο άνθρωπος να παρακούσει την εντολή του Θεού, περιφρονώντας την αγάπη και την εμπιστοσύνη του Θεού. Αποφασίζει δηλαδή **να γίνει Θεός χωρίς το Θεό**, να ζήσει στηριγμένος αποκλειστικά στις δικές τους δυνάμεις, μακριά από τον Θεό που τον προστατεύει και του χαρίζει τη ζωή.

5. «Τότε άνοιξαν τα μάτια και των δύο και κατάλαβαν ότι ήταν γυμνοί»: Ενώ ο Αδάμ και η Εύα ήταν γυμνοί στον Παράδεισο (**έλλειψη ντροπής** = **έκφραση αθωότητας, ασφάλειας και έλλειψη ενοχής του ανθρώπου, λόγω της ουσιαστικής σχέσης του με το Θεό και τον συνάνθρωπό του**), συνειδητοποιούν τη γύμνια τους, χάνουν την αθωότητά τους και ο ένας είναι εκτεθειμένος απέναντι στο βλέμμα του άλλου νοιώθοντας ντροπή. Καταλαβαίνουν την γυμνότητά τους, την έλλειψη προστασίας, εφοδίων, χαρισμάτων, αρετών, είναι «γυμνοί» από τη χάρη του Θεού,

6. «Φύλλα συκιάς και έφτιαξαν καλύμματα»: Όλες οι προσπάθειες και τα θαυμαστά κατορθώματα του ανθρώπου για να καλύψει το κενό της σχέσης του με τον Θεό.

7. «Κρύφτηκαν απ' αυτόν ο Αδάμ και η γυναίκα του ανάμεσα στα δέντρα του κήπου – φοβήθηκα και κρύφτηκα, γιατί είμαι γυμνός»: Ο Αδάμ κρύβεται από το βλέμμα του Θεού έτσι η **αγαπητική σχέση με το Θεό τώρα γίνεται φόβος προς τον Θεό.**

8. "Πού είσαι;": Ο Θεός ανοίγει διάλογο με τον Αδάμ και την Εύα, με σκοπό **όχι να τους κατακρίνει** αλλά να τους **βοηθήσει να καταλάβουν το σφάλμα** τους ώστε **να μετανοήσουν και να σωθούν.**

9. «Η γυναίκα που μου έδωσες, εκείνη μού πρόσφερε έναν καρπό και έφαγα» – «Το φίδι με εξαπάτησε και έφαγα»: Δεν αναγνωρίζουν το λάθος τους, θεωρούν υπεύθυνο τον Θεό, εκφράζοντας έτσι εχθρότητα προς αυτόν. **Εμμένουν στην επιλογή τους χωρίς να αναλαμβάνουν την ευθύνη τους.** Αυτό είναι η **ΠΤΩΣΗ**, και σημαίνει, **πτώση από το επίπεδο επικοινωνίας με το Θεό στο επίπεδο επικοινωνίας με τον διάβολο.** Πράγματι ο άνθρωπος απέτυχε, ξέπεσε, αμάρτησε. Διέκοψε τη σχέση του με το Θεό. Όμως μια τέτοια άρνηση της Θεϊκής αγάπης επηρεάζει και όλες τις άλλες σχέσεις του. Κι αυτές ξεπέφτουν. Έτσι, όλες οι χαρές της ανθρώπινης ζωής, η γέννηση, η συζυγική σχέση, η εργασία γίνονται πόνος, καταπίεση και βάσανα. **(ΔΕΣ το 11)**

10. «Εκείνος θα σου συντρίψει το κεφάλι κι εσύ θα του πληγώσεις τη φτέρνα»: **ΠΡΩΤΕΥΑΓΓΕΛΙΟ**:Η **πρώτη καλή, χαρμόσυνη είδηση (αγγελία)** μετά την παρακοή των πρωτοπλάστων, ότι δηλαδή **ο Θεός θα λυτρώσει τον άνθρωπο.** Ο Θεός δίνει στους ανθρώπους ένα **μήνυμα ελπίδας.** Τους διαβεβαιώνει δηλαδή, ότι **κάποιος από τους απογόνους τους θα συντρίψει τη δύναμη του κακού και θα τους χαρίσει την πραγματική**

ελευθερία. Για τη χριστιανική Εκκλησία **αυτός ο απόγονος είναι ο Ιησούς Χριστός**. Μια γυναίκα, **η Μαρία, σαν νέα Εύα,** θα δεχτεί να γεννήσει τον Υιό του Θεού, τον Ιησού Χριστό. ***Ο Χριστός σταυρώνεται (πληγή στη φτέρνα)*** αλλά με την **Ανάστασή του θα φέρει την οριστική νίκη κατά του θανάτου (συντριβή του κεφαλιού του φιδιού) και την αφετηρία (=το ξεκίνημα, την αρχή) της σωτηρίας του ανθρώπου.**

11. «Και στη γυναίκα είπε: "Θ' αυξήσω κατά πολύ τη θλίψη .....**ώσπου να ξαναγυρίσεις στη γη από την οποία προήλθες, γιατί χώμα είσαι, και στο χώμα θα επιστρέψεις»:**

Οδύνες (= πόνοι, βάσανα, ταλαιπωρίες) μετά την παρακοή.

Α) «Θ' αυξήσω κατά πολύ τη θλίψη και τους πόνους της κυοφορίας σου, και με πόνους θα γεννάς τα παιδιά σου: **η μητρότητα συνδέεται με τον πόνο.**

Β) Η επιθυμία σου θα στρέφεται προς τον άντρα σου, αλλά αυτός θα σε εξουσιάζει»: **η γυναίκα εξαρτάται από τον άνδρα.**

Γ) καταραμένη θα είναι η γη εξαιτίας σου. Με μόχθο θα την καλλιεργείς σ' όλη σου τη ζωή. Αγκάθια και τριβόλια θα σου βλασταίνει και θα τρως το χορτάρι του αγρού. Με τον ιδρώτα του προσώπου σου θα τρως το ψωμί σου: **ο άνδρας με κόπο και ιδρώτα θα βγάζει το ψωμί του και το περιβάλλον γίνεται εχθρικό προς αυτόν.**

Δ) ώσπου να ξαναγυρίσεις στη γη από την οποία προήλθες, γιατί χώμα είσαι, και στο χώμα θα επιστρέψεις»: **σωματικός θάνατος.**

12.«Ο Αδάμ ονόμασε τότε τη γυναίκα του «Εύα»: Ονοματοδοσία: Ένδειξη εξάρτησης γυναίκας από άνδρα. Στην Παλαιά Διαθήκη όποιος έδινε όνομα σε κάποιον έδειχνε την εξουσία του και ταυτόχρονα την προστασία του προς αυτόν.

Προπατορικό αμάρτημα

Η Παλαιά Διαθήκη στην προσπάθεια να περιγράψει τις σχέσεις των ανθρώπων με το Θεό και μεταξύ τους χρησιμοποιεί την εικόνα ενός ζευγαριού. Επειδή τους παρουσιάζει ως κοινούς προγόνους όλων των ανθρώπων (= προπάτορες), γι' αυτό και η αποτυχία τους να αναπτύξουν μια αγαθή σχέση με το Θεό ονομάζεται προπατορικό αμάρτημα

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

ΓΡΑΠΤΕΣ : 1, 2, 4 και 5

1. **Ποιός ευθύνεται για τη διακοπή της σχέσης του ανθρώπου με το Θεό; Δικαιολόγησε την απάντησή σου**
2. **Τι ονομάζεται «Πρωτευαγγέλιο»;**
3. **Πώς ονομάζεται το γεγονός που περιγράφεται στο κείμενο; Γιατί;**
4. **Ποιά ήταν η κατάσταση των πρωτοπλάστων πριν και μετά την πτώση, στη σχέση τους με τον Θεό, τον συνάνθρωπο και με τη φύση;**

5. **Η εικόνα αναφέρεται στο γεγονός του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου. Πώς συνδέεται το γεγονός αυτό με το Πρωτευαγγέλιο;**